

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 4T/116/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6319010351
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2020:6319010351.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Brezno JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD., v trestnej veci obžalovaného L. X., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.03.2020, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný L. X., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom L.,
P. XXX/XX, prechodne bytom P.,
V. XX, nezamestnaný,

s a u z n á v a z a v i n n é h o

zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák.,

p r e t o ž e

dňa XX. XX. XXXX približne o XX.XX hodine vo P. na D. P. XXX/X, zaklopal na vchodové dvere bytu U. W. a vzápätí sám vošiel do bytu, kde v kuchyni položil na stôl sekáč o rozmeroch 35 x 15 cm a U. W. povedal, že sa z bytu nepohne, pokiaľ mu nevydá marihuanu, ktorú mu mal predtým ukradnúť a prechovávať ju v mrazničke, v ktorej ju začal hľadať a keď ju nenašiel, zopakoval, že U. W. z bytu neodíde, pokiaľ mu marihuanu nedá, pričom keď na opakované výzvy U. W., aby z jeho bytu odišiel pri odchode povedal, že sa to ešte neskončilo a pošle chlapov, ktorí U. W. prizabijú,

t e d a

iného hrozbou násillia nútil, aby niečo konal, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 189 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., za použitia ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák., na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a obžalovanému ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe bez nariadenia kontroly technickými prostriedkami.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému ustanovuje skúšobnú dobu 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák. súd obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze nadmerného požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 2, 4 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k osobe poškodeného U. W., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom P., P. XXX/X na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti bydlia poškodeného U. W..

Podľa § 51 ods. 2, 4 písm. g) Tr. zák. súd obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Brezno, č.k. 4T/96/2018-158 zo dňa 19.10.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.02.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Brezno podal na tunajšom súde dňa 21.11.2019 obžalobu na L. X., ktorou mu kladie za vinu spáchanie zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že dňa XX. XX. XXXX. o XX.XX hodine vo P., P. XXX/X, zaklopal na vchodové dvere bytu U. W. a vzápätí sám vošiel do bytu, kde v kuchyni položil na stôl sekáč o rozmeroch 35 x 15 cm a U. W. povedal, že sa z bytu nepohne, pokiaľ mu nevydá marihuanu, ktorú mu mal predtým ukradnúť a prechovávať ju v mrazničke, v ktorej ju začal hľadať a keď ju nenašiel, zopakoval, že U. W. z bytu neodíde, pokiaľ mu marihuanu nedá, pričom keď na opakované výzvy U. W., aby z jeho bytu odišiel pri odchode povedal, že sa to ešte neskončilo a pošle chlapov, ktorí U. W. prizabijú.

Obžalovaný L. X. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.03.2020 v predmetnej trestnej veci vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu, ktorý je v obžalobe právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. na vyššie uvedenom skutkovom základe.

Následne obžalovaný na všetky samosudcom položené mu otázky odpovedal kladne, pričom otázky boli obžalovanému položené nasledovne:

- či rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu - áno,
- či bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby - áno,
- či rozumie právnej kvalifikácii skutkov ako trestných činov - áno,
- či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu - áno,
- či sa dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikovali ako určité trestný čin - áno.

Na to súd v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu podanou obžalobou a zároveň vyhlásil, že v zmysle § 257 ods. 8 Tr. por. sa dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný L. X. priznal spáchanie skutku nevykoná, vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Poškodený U. W. si v prípravnom konaní a ani na hlavnom pojednávaní nárok na náhradu škody neuplatnil.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného L. X. v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., a síce, že vyhlásil vinu za spáchanie skutku uvedeného v obžalobe v zmysle vyššie uvedenej právnej kvalifikácie, súd kvalifikoval protiprávne konanie obžalovaného z hľadiska právneho zhodne ako obžaloba, a síce ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zák. Obžalovaný totiž protiprávnym konaním uvedeným v skutkovej vete rozsudku iného hrozbou násillia nútil, aby niečo konal a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania trestného činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť a súčasne prihliadol aj na osobu obžalovaného, jeho osobné pomery a možnosti jeho nápravy.

Obžalovaný konal v tzv. priamom úmysle (§ 15 písm. a) Tr. zák.), pretože spôsobom uvedeným v Trestnom zákone naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., pretože poškodeného U. W. hrozbou násillia nútil, aby tento niečo konal a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, teda so zbraňou. Obžalovaný tak konaním uvedeným v obžalobe porušil záujem spoločnosti chránený Trestným zákonom na ochrane slobodného rozhodovania sa jednotlivca, ktorého pod hrozbou násillia nútil, aby niečo konal, pričom tento čin spáchal so zbraňou, teda závažnejším spôsobom konania. Pohnútkou konania obžalovaného bola snaha nezákonným a neprimeraným spôsobom riešiť vzájomné nedorozumenia s poškodeným.

Zo záverov znaleckého posudku znalca MUDr. Mareka Zelmana, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. XXX/XXXX vyplýva, že u obžalovaného znalec nezistil prejavy rozvinutej závislosti od alkoholu a ani od iných návykových látok. To však podľa znalca nevylučuje ich pravidelné užívanie. V prípade, ak obžalovaný L. X. v čase pred spáchaním skutku užil nejakú psychoaktívnu látku, išlo iba o jej prirodzený a očakávateľný účinok. Znalec u obžalovaného L. X. nenavrhol uloženie žiadnych ochranných liečebných opatrení.

Zo znaleckého posudku MUDr. Jána Konôpku, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria) č. XX/XXXX vyplýva, že obžalovaný v dobe spáchania trestného činu, ktorý sa mu kladie za vinu, netrpel žiadnou duševnou chorobou alebo poruchou. V čase spáchania trestnej činnosti mohol vzhľadom na duševný stav rozpoznať protiprávnosť svojho konania, jeho rozpoznávacie schopnosti, pokiaľ aj užil nejakú návykovú látku, boli zachované. Takisto jeho ovládacie schopnosti boli plne zachované, teda obžalovaný mohol toto svoje konanie aj ovládať. Obžalovaný netrpí na žiadnu duševnú chorobu alebo poruchu, ktorá by mala chorobný vplyv na jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti. Jeho konanie, v prípade, že sa ho dopustil, nebolo chorobne motivované. V súčasnej dobe je obžalovaný schopný plne chápať zmysel trestného konania, je schopný vystupovať pred súdom a náležitým spôsobom sa obhajovať. Pri neprítomnosti duševnej choroby alebo poruchy, znalec nepovažuje pobyt obžalovaného z hľadiska psychiatrického na slobode za nebezpečný pre spoločnosť, preto mu nenavrhol uloženie žiadnych ochranných liečebných opatrení.

Z potvrdenia MUDr. Vojtecha Kubiša, všeobecného lekára pre dospelých z 26.07.2018 vyplýva, že L. X. bol uznaný počnúc týmto dňom za neschopného práce, pričom obžalovaný uviedol, že v dobe, kedy došlo k spáchaniu uvedeného skutku, bol niekoľko mesiacov práceneschopný pre problémy s chrbticou, pričom mu hrozila operácia. Pre zložitosť tohto operačného úkonu operáciu odmietol. V súčasnej dobe má naďalej problémy s chrbticou, pričom z tohto dôvodu absolvuje pravidelné liečebné pobyty v kúpeľoch Bojnice. Okrem toho nemá žiadne závažné problémy ani psychického charakteru.

Zo správy o povesti Obce Podbrezová z 25.07.2019 vyplýva, že obžalovaný je prihlásený na trvalý pobyt na adrese L., P. XXX/XX, je slobodný. Jeho správanie nebolo riešené komisiou na ochranu verejného poriadku pri Obecnom zastupiteľstve Obce Podbrezová.

Zo správy Obce Valaská z 24.07.2019 vyplýva, že obžalovaný nie je prihlásený na trvalý alebo prechodný pobyt v Obci Valaská. Obec Valaská nemá vedomosť, či sa zdržiava prechodne na ulici V. XXX/XX v bytovom dome, v ktorom prenajíma byty súkromný majiteľ. S obžalovaným ako úrad do kontaktu neprišli, nemajú preto o ňom žiadne informácie a nevedia uviesť žiadne iné skutočnosti.

Obžalovaný uviedol, že trvalý pobyt má vedený v Obci L. na adrese P. XXX/XX, prechodný pobyt na adrese P., V. XX u svojich rodičov, kde aj býva, poštu však žiada doručovať na adresu trvalého bydliska.

Z výpisu z evidencie zbraní vyplýva, že obžalovaný L. X. nevlastní žiadnu zbraň a nemá vydaný zbrojný preukaz. Uvedenú skutočnosť pri výsluchu na hlavnom pojednávaní potvrdil aj obžalovaný.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že obžalovaný bol uznaný za vinného z priestupku proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke podľa § 22 ods. 1 písm. e) Zák. NR SR č.372/90 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, kedy viedol motorové vozidlo po požití alkoholu. Bola mu uložená pokuta vo výške 300,- €, ako aj zákaz viesť motorové vozidlá v trvaní 12 mesiacov. Ďalej bol postihnutý za priestupok zo dňa 08.05.2017 podľa § 22 ods.1 písm. h) Zák. o priestupkoch - nedodržanie predpísanej rýchlosti, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 20,- €.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento má v ňom vedené celkovo štyri záznamy. Prvé odsúdenie z roku 2002 má zahladené; v roku 2007 bol uznaný za vinného z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky do 11.04.2010. Výkon tohto trestu mu bol nariadený 28.09.2010 so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z výkonu trestu bol podmienenčne prepustený dňa 26.07.2012 a bola mu určená skúšobná doba podmienenčného prepustenia na 2 roky. Osvedčil sa dňa 28.10.2014. Súčasne mu bol uložený zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 3 roky, tento trest vykonal 11.07.2010.

Rozhodnutím Okresného súdu Brezno, sp. zn. 3T/47/2008 zo dňa 28.05.2008 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., za čo bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Tento trest vykonal dňa 19.11.2008.

Trestným rozkazom Okresného súdu Brezno, č.k. 4T/96/2018-158 zo dňa 19.10.2018 bol L. X. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa XX.XX.XXXX približne o XX.XX hod. vo P. na parkovisku pred osobitnou školou, pod vplyvom alkoholu prišiel k ľavej strane zaparkovaného osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia, ev. č. BR - XXX AZ a T. B., ktorý sedel na sedadle spolujazdca vpredu vedľa vodiča T. R., povedal, aby mu dal peniaze, lebo uvidí, keď mu ich T. B. nedal, žiadal od neho peňaženku a keď ani túto nedostal, obišiel vozidlo z pravej strany a z odkladacieho priestoru pri autorádiu zobral mobilný telefón zn. Samsung Galaxy J7, ktorý mu T. B. vyrazil z ruky, vzápätí ho L. X. začal ťahať za tričko, ktoré mu pritom roztrhol, pričom sa T. B. po chvíli podarilo L. X. z vozidla vytlačiť a s vozidlom vzápätí z miesta odišli, čím T. B. poškodením trička spôsobil škodu vo výške približne 5 Eur.

Z uvedený zločin mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý mu bol podmienenčne odložený a bola mu určená skúšobná doba na 3 roky so súčasným uložením probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe bez nariadenia kontroly technickými prostriedkami; zároveň súd obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Hoci obžalovaný L. X. podal proti tomuto trestnému rozkazu v zákonnej lehote odpor, pred otvorením hlavného pojednávania dňa 25.02.2019 v prítomnosti svojho obhajcu uviedol, že odpor podaný voči trestnému rozkazu berie v celom rozsahu späť a na podanom odpore netrvá.

Okresný súd Brezno preto uznesením č.k. 4T/96/2018-189 zo dňa 25.02.2019 podľa ust. § 355 ods. 8, 9 Tr. por. späťvzatie odporu podaného obžalovaným vzal na vedomie. Trestný rozkaz zo dňa 19.10.2018 tak nadobudol právoplatnosť dňa 25.02.2019.

Obžalovaný L. X. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.03.2020 opakovane uviedol, že to, čoho sa dopustil, ľutuje a v budúcnosti sa obdobného protiprávneho konania vyvaruje. Poukázal na to, že stíhaného skutku sa dopustil iba v snahe, aby zamedzil v páchaní inej trestnej činnosti a pred drogami ochránil svojich príbuzných. Je si vedomý, že ak bude mať v budúcnosti nejaké vedomosti o prípadnej trestnej činnosti, túto nahlási príslušným orgánom t.j. polícii, ktorej zo zákona prináleží vyšetrovanie trestných činov a stíhanie ich páchatel'ov.

V poslednom slove obžalovaný opätovne uviedol, že konania, ktorého sa dopustil, ľutuje.

Súd hodnotil aj pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. Obžalovanému poľahčuje tá skutočnosť, že sa k spáchaniu trestnej činnosti, ktorá mu je aktuálne kladená za vinu priznal v celom rozsahu, pričom svoje konanie úprimne oľutoval (§ 36 písm. j) Tr. zák.). Naopak, priťažuje mu, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zák.), pretože v danom prípade prichádza do úvahy vzhľadom na vyššie uvedené predchádzajúce odsúdenie Okresného súdu Brezno, sp. zn. 4T/96/2018 uloženie súhrnného trestu. Hoci má obžalovaný v odpise z registra trestov vedené okrem tohto odsúdenia aj ďalšie odsúdenia, konkrétne z rokov 2002, 2007 a 2008, súd konštatuje, že tieto odsúdenia má zahladené, skutočnosť ktorú súd posúdil ako predbežnú otázku. U obžalovaného L. X. je teda pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vyrovnaný, čo znamená, že v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. sa mu neznižuje horná hranica trestnej sadzby ustanovená Trestným zákonom a súčasne sa mu ani nezvyšuje dolná hranica trestnej sadzby.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí v páchaní trestných činov;, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., kto iného násilím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až šesť rokov.

Podľa § 189 ods. 2 písm. a) Tr. zák., odňatím slobody na štyri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v ods. 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. a) Tr. zák. závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu so zbraňou, okrem trestných činov úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, zabitia podľa § 147 a § 148 usmrtenia podľa § 149, ublíženia na zdraví podľa § 155, § 156 a § 157 Tr. zák.

Obžalovanému L. X. v danom prípade za spáchanie trestného činu vydierania na vyššie uvedenom skutkovom základe uvedenom v skutkovej vete tohto rozsudku hrozí v zmysle § 189 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 roky až 10 rokov. V dôsledku toho, že u obžalovaného súd zistil existenciu jednej poľahčujúcej a jednej priťažujúcej okolnosti, teda pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností je vyrovnaný, sa základná výmera trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. nemení a zostáva vo výmere 4 roky až 10 rokov.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, ktoré boli preukázané pokiaľ ide o uloženie druhu trestu a jeho výmery dokazovaním na hlavnom pojednávaní, súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že zákonným hľadiskám pre ukladanie trestu uvedeným v ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. u obžalovaného L. X. zodpovedá iba uloženie trestu odňatia slobody, a to vzhľadom na jeho predchádzajúci život, ako aj na závažnosť páchanej trestnej činnosti. Na druhej strane však, prihliadajúc na výmeru trestu odňatia slobody ustanovenej v § 189 ods. X Tr. zák., teda 4 roky až 10 rokov, súd vzhľadom na osobu obžalovaného a najmä vzhľadom na okolnosti stíhaného skutku dospel k záveru, že v danom prípade možno aplikovať ust. § 39 ods.1 Tr. zák. a obžalovanému uložiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom v zmysle § 189 ods. 2 Tr. zák., ktorú súd určil vo výmere 3 roky. Vzhľadom na charakter stíhanej trestnej činnosti, okolnosti, na základe ktorých k spáchaniu trestného činu došlo, ako aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného, že spáchanie trestnej činnosti ľutuje a dopustil sa jej v snahe odhaliť trestnú činnosť, pričom si je vedomý, že v budúcnosti sa obdobného konania vyvaruje a v prípade, že bude mať podozrenie o tom, že je páchaná trestná činnosť, túto nahlási polícii ako orgánu, ktorý je povinný sa podozreniami z páchania trestnej činnosti zaoberať, súd dospel k záveru, že zákonným hľadiskám v zmysle § 34 ods.1 Tr. zák. na

ukladanie trestov v danom prípade bude zodpovedať aj uloženie podmieneného trestu odňatia slobody, výmeru ktorého súd určil na 3 roky.

V danom prípade súd ukladá súhrnný trest odňatia slobody v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie Okresným súdom Brezno, a to trestným rozkazom č.k. 4T/96/2018-158 zo dňa 19.10.2018, ktorý bol obžalovanému L. X. doručený do vlastných rúk dňa 15.02.2019, a ktorý nadobudol právoplatnosť vzhľadom na to, že obžalovaný vzal podaný odpor voči nemu späť, dňa 25.02.2019. Je teda jednoznačne preukázané, že v danom prípade je potrebné uložiť súhrnný trest odňatia slobody vzhľadom na to, že v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, konkrétne v danom prípade, ktorý páchatel' spáchal skôr ako mu bol doručený trestný rozkaz v inej trestnej veci vedenej na Okresnom súde pod sp. zn. 4T/96/2018.

Vzhľadom na to, že podľa názoru súdu v danom prípade zodpovedá zákonným hľadiskám pre ukladanie trestov aj uloženie podmieneného trestu odňatia slobody, keď súd na druhej strane dospel k záveru, že uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky ako trestu na dolnej hranici trestnej sadzby uvedenej v § 189 ods. 2 Tr. zák. by bolo pre obžalovaného L. X. neprimerane prísne, súd mu určil skúšobnú dobu výkonu podmieneného trestu odňatia slobody v maximálnom rozsahu, t.j. v zmysle § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 51 ods. 1 Tr. zák., § 51 ods. 2 Tr. zák. na 5 rokov a súčasne mu uložil dohľad probačného a mediačného úradníka nad jeho správaním v skúšobnej dobe bez nariadenia kontroly technickými prostriedkami. Takto určená skúšobná doba v maximálnej výmere 5 rokov podľa názoru súdu bude zodpovedajúca na to, aby obžalovaný mal možnosť dokázať to, čo vyhlásil pred súdom, a síce že v budúcnosti povedie riadny život a žiadnej protiprávnej činnosti sa nedopustí. V opačnom prípade obžalovaný vzal na vedomie, že bude musieť vykonať trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Súd zároveň obžalovanému L. X. v zmysle § 51 ods. 2,3 písm. b Tr.zák. uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze nadmerného požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, keď zo znaleckého dokazovania znalcom MUDr. Marekom Zelmanom síce nevyplýva, že by obžalovaný bol závislý na alkohole a iných návykových látkach a znalec mu ani nenavrhol uloženie žiadneho ochranného liečenia, čo však zároveň podľa vyjadrenia znalca nevyklučuje pravidelné požívanie alkoholu. Preto súd obžalovanému uložil zákaz nadmerného požívania alkoholických nápojov.

Vzhľadom na charakter stíhanej trestnej činnosti mu súd zároveň uložil v zmysle § 51 ods. 2, 4 písm. a) Tr. zák. povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k osobe poškodeného U. W. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jeho obydľia.

Súčasne súd uložil obžalovanému v zmysle § 51 ods. 2, 4 písm. g) Tr. zák. povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, pričom táto povinnosť mu bola uložená už v predchádzajúcom rozhodnutí - trestnom rozkaze Okresného súdu Brezno, č.k. 4T/96/2018-158 zo dňa 19.10.2018.

Takto uložené povinnosti a obmedzenia podľa názoru súdu budú dostatočné na to, aby obžalovaný v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom počas piatich rokov mal vytvorené podmienky na to, aby viedol riadny život, vyhýbal sa akémukoľvek konfliktu so zákonom a akémukoľvek páchaniu protiprávnej trestnej činnosti. V prípade, že to obžalovaný predsa urobí, súd pristúpi k tomu, že mu nariadi výkon nepodmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Zároveň súd v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Brezno, č.k. 4T/96/2018-158 zo dňa 19.10.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Záverom súd uvádza, že poškodený U. W. si nárok na náhradu škody neuplatnil, preto o tomto nároku ani nebolo potrebné rozhodnúť.

Obžalovaný po vyhlásení rozsudku po porade so svojim obhajcom uviedol, že sa vzdáva práva podať odvolanie za seba, ako aj za osoby oprávnené podať odvolanie v jeho prospech. Prokurátor uviedol, že ohľadom podania opravného prostriedku sa vyjadrí v zákonnej lehote.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.